

ind paa en Dilettantisme, som jeg anser for meget farlig, Noget, hvoraf man allerede har set Spor. Jeg skal ikke gennemgaa Chefens Indberetninger, det vilde være for vidtløftigt i dette Dieblif, men de forekomme mig paa mange Steder at vidne om en saadan meget farlig Dilettantisme. Jeg skal indskrænke mig til at nævne et eneste Tilfælde, hvor det netop har viist sin Farlighed, det er ved Undersøgelse af Bægten paa Dribvaad. I saa Henseende har Chefen, som det blandt Andet blev nævnt i Motiverne til den ifjor forelagte Fiskerilov, undersøgt over 200 Dribvaad, idet man har ladet Bægten paa dem, Stenene, spænde fra og veiet disse. Det er Undersøgelser, der efter min Mening ere uden nogenomhelst Nytte, thi vil man vide, hvilken Effekt Stenbelastningen paa Baaddene har under Brug af Baaddene, maa man absolut tage Hensyn til de Flodholter som ogsaa ere paa Baaddene, tage Hensyn til deres Bærekraft, og naar man ikke tager Hensyn dertil og kun indskrænker sig til at veie Stenbelastningen, faar man ikke det Mindste at vide, thi i saadanne Tilfælde kan man ikke hjælpe sig med et omtrentligt Sløj. Jeg har anstillet Beregninger desangaaende, som jeg har publiceret, og de førte til Resultater, som endogsaa vare overraskende for Fiskerne, men som stemmede med disse Forsøg. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, jeg siger kun, at en saadan Dilettantisme er farlig. Farligere end Intet at gjøre er det, at tro, at man gjør Noget, og saa at gjøre det galt. Jeg behøver ikke at sige, at saasnart man virkelig skal til at løse videnskabelige, tekniske og andre vanskelige Opgaver, maa man have Folk dertil, som have sat Noget ind paa at tilegne sig de Kundskaber, som dertil ere fornødne, Folk, som have offret mer eller mindre deres Liv dertil, men aldeles urimeligt og urigtigt forekommer det mig at være at forlange, at disse værlende Søofficerer — jeg synes jeg har set Navnene Vardenfleth, Petersen, Drechfel — skulde have nogen Forstand paa at løse saadanne store og vigtige Opgaver, som man saaledes uden videre kaster i Bunke til dem. Derjom Fiskerne altsaa skulde have nogen Nytte heraf, saa siger jeg, at det kunne de ikke vente at faae, og med Hensyn til selve Politioptionet tror jeg nok, at Fiskerne staa saaledes overfor „Hauch“, at de helst se den alle andre Steder, end hvor de ere. Den har generet og i høi Grad forulempet dem i deres Fiskeri. Jeg behøver ikke at sige, at det sinker Fiskerne ganske overordentlig, naar de skulde lade deres Baad hale op — for at blive ved dette Exempel alene — lade over 200 Baad hale op, for

at Stenene kunde blive spændte fra og veiede uden Nytte. I det Hele taget, naar man ikke trænger til Politi, holder man ikke af at have det paa Siden under Udførelsen af sin Gjening. Jeg har modtaget den Opfattelse ved at tale med Fiskere derom, at de allerhelst ere fri for „Hauch“. Jeg har taget Ordet her for at imødegaa den Opfattelse, at det skulde være hensynsløst mod Fiskerne, at Fiskerne vilde tage mindste Skade deraf, at det vilde være nogen Forbømmelse i nogen Retning imod dem, eller at man forsømt og skadede deres Interesser, hvis man negtede Bevillingen til „Hauch“. Der er viist Ingen, som vil mistænke mig for, at jeg skulde modsætte mig en Bevilling, som jeg antog var i Fiskernes Interesse, men jeg har bestandig hævdet ogsaa ved tidligere Leiligheder, og jeg hævdet endnu, at „Hauch“ ikke har den mindste Interesse for Fiskerne og at den ikke gjør nogen Nytte, og at den heller ikke vilde gjøre nogen væsentlig Nytte, selv om den fik det Hverv, og virkelig udførte det, nemlig at vise Fremmede bort. Skal det gjøres, maa det gjøres ad ganske andre Veie, for at forslaa Noget, og jeg har tilladt mig i saa Henseende at nævne, paa hvad Maade jeg antager, det kan gjøres.

Formanden (Berg): Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne om dette Afsnit, da der endnu er indtegnet flere Talere.

Næste Møde afholdes imorgen, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af tredie Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1884 til 31te Marts 1885.

Mødet hævet Kl. 4.